

begrænset dispensation, således at pågældende får mulighed for at komme til kræfter.

Udvalget søger på grundlag af de indsendte lægelige og sociale oplysninger, der i særlig tvivlsomme tilfælde suppleres ved indhentning af erklæring fra speciallæge, at danne sig et helbreds billede af ansøgerens helbredsmæssige og sociale situation. Drejer det sig om en forholdsvis ung ansøger, er udvalget desuden opmærksom på de i henhold til lov om revalidering givne muligheder for forsøg på revalidering af ansøgeren, og man har i visse tilfælde udsat sagens afgørelse på resultatet af sådant forsøg.

Udvalget har i øvrigt anlagt en mildere bedømmelse i tilfælde, hvor ansøgeren nærmer sig 60 års alderen eller gennem længere tid har haft særlig vanskelige sociale forhold, ligesom der tages et vist hensyn til, om ansøgeren selv har gjort forsøg på at komme i gang erhvervsmæssigt, og til arbejdsmulighederne efter bopælen.

For så vidt angår de få tilfælde, hvor indgivelsen af begæring om pension ikke er motiveret med svigtende helbred, men

med andre ganske særlige omstændigheder, har udvalget opfattet disse som særligt personlige omstændigheder; der er således meddelt samtykke i tilfælde, hvor ansøgeren har passet gamle forældre, børnebørn, åndssvage eller invalide voksne børn eller søskende, hvorimod man ikke har ment, at en almindelig henvisning til vanskeligheder ved at få arbejde på stedet i sig selv er tilstrækkeligt grundlag til, at der gives dispensation på grund af andre ganske særlige omstændigheder.

Sammenfattende kan udtales, at udvalget har søgt at lægge en praksis i overensstemmelse med det i socialministeriets fornævnte cirkulære af 15. april 1959 udtalte.

Man har ikke ment at kunne fortolke loven således, at kvinderne, såfremt det lægelige grundlag er spinkelt og de hører til de yngre aldersklasser, som hovedregel skal gå over på pension. Man har herved været opmærksom på muligheden for at yde særhjælp efter enkepensionslovens § 15, stk. 3, eller hjælp efter revalideringsloven.